

Skattavakt PwC

Fréttabréf Skatta- og lögfræðisviðs

7. - 8. tölublað 2015

Skattavaktin er mánaðarlegt fréttabréf PwC þar sem sérfræðingar á Skatta- og lögfræðisviði PwC skrifa um skattarétt og tengd málefni.

pwc

Efnisyfirlit

Úrskurður yfirskattanefndar nr. 174/2015

Frádráttabærni fjármagnsgjalda móðurfélags vegna láns sem tekið var til kaupa á hlutum í dótturfélagi.

Úrskurður yfirskattanefndar nr. 148/2015

Lífeyrissparnaður greiddur til erlends búsetts aðila – Nýting persónuafsláttar.

Úrskurður yfirskattanefndar nr. 128/2015

Kaup á sérfræðipjónustu erlendis frá - Virðisaukaskattur.

Dómur Héraðsdóms Reykjavíkur nr. E-5039/2014

Söluréttarsamningur – Starfstengd hlunnindi.

Molar frá Austurvelli

Stöðuleikaskattur í aðdraganda nauðasamninga föllnu fjármálastofnanna - breytingatillögur og fleira.

Minniháttar breytingar á lögum um tekjuskatt og staðgreiðslulögum sem snúa m.a. að framkvæmd.

Úrskurður yfyrskattanefndar nr. 174/2015

Í máli þessu var bindandi álit ríkisskattstjóra kært til yfyrskattanefndar þar sem ríkisskattstjóri hafði hafnað frádráttarbærni vaxtakostnaðar vegna láns sem móðurfélag hugðist taka til að fjármagna kaup á nýju hlutafé í dótturfélagi. Fram kom að nýta átti þá fjármuni sem kæmu til með hinu nýja hlutafé til að greiða upp lán sem hvíldi á dótturfélaginu en fjármagnskostnaður af því láni hafði áður verið ákvarðaður af ríkisskattstjóra sem ófrádráttarbær kostnaður þar sem um yfirtekið lán í kjölfar öfugs samruna hafði verið um að ræða, þ.e. lántaka sem væri óviðkomandi rekstri.

Í forsendum yfyrskattanefndar kemur fram að almennt séu vextir af skuldum sem nýttast í rekstri félaga, s.s. vegna fjárfestinga, frádráttarbærir frá tekjum þeirra. Þó að yfyrskattanefnd hafi fallist á með ríkisskattstjóra að tilgangur með fyrirhuguðum ráðstöfunum móðurfélagsins væri að losa dótturfélagið undan skuldum sem teldust óviðkomandi rekstri dótturfélagsins, þá var það eitt og sér ekki talið geta komið í veg fyrir frádrátt vaxtagjalda af hinu fyrirhugaða láni enda væri um tvo sjálfstæða skattaðila að ræða.

Féllst yfyrskattanefnd á með móðurfélaginu að vaxtagjöld af fyrirhugaða láni teldust frádráttarbær gjöld í rekstri þess, enda ekki ástæða til að draga í efa að við slíkar aðstæður sem um ræðir innan samstæðu félaga geti móðurfélag haft rekstrartengda hagsmuni af slíku fjárframlagi til dótturfélagsins.

Úrskurður yfyrskattanefndar nr. 148/2015

Ríkisskattstjóri tók kærufreyrisþega til afgreiðslu þar sem gerðar höfðu verið athugasemdir við álagningu opinberra gjalda vegna lífeyrisgreiðslna (séreignasparnaður). Lífeyrisþeginn var búsettur erlendis og þar því takmarkaða skattskyldu hér á landi. Taldi ríkisskattstjóri að miða ætti persónuafslátt kæranda miðað við dvöl hans hér á landi, eða í 28 daga.

Í forsendum yfyrskattanefndar kemur fram að lífeyrisþeginn bæri takmarkaða skattskyldu hér á landi vegna búsetu sinnar erlendis og ættu lífeyristekjur hans frá Íslandi að skattleggjast

samkvæmt því. Með vísan til gildandi ákvæða um skattskyldu lífeyrisþega með takmarkaða skattskyldu, þ.e. 3. mgr. 2. tölul. 70. gr. laga nr. 90/2003 um tekjuskatt, taldi yfyrskattanefnd að miða ætti við að lífeyrisþeginn eigi rétt á fullum persónuafslætti, en ekki eingöngu sem nemur 28 daga dvalartíma.

Hvað varðar nýtingu lífeyrisþegans á ónýttum persónuafslætti maka kemur fram í forsendum yfyrskattanefndar að þar sem maki lífeyrisþegans hafði engar lífeyristekjur hér á landi umrætt ár séu skilyrði fyrir millifærslu persónuafsláttar milli maka ekki uppfyllt og því var þeirri kröfu lífeyrisþegans hafnað.

Úrskurður yfyrskattanefndar nr. 128/2015

Kærandi í máli þessu hafði greitt fyrir lögfræðipjónustu rússneskra lögmanna vegna eignarhalds dótturfélags kæranda á rússnesku útgerðarfélagi en eftir hlutafjárkaup hafi risið deilur um eignarhald dótturfélagsins með tilheyrandi málarekstri. Ríkisskattstjóri taldi að þjónustan hefði verið nýtt hér á landi að hluta eða öllu leyti og því bæri kæranda að greiða virðisaukaskatt af umræddri þjónustu.

Í úrskurði ríkisskattstjóra var vísað til þess að aðilar sem stunda starfsemi sem fellur utan skattskyldusviðs virðisaukaskattslaga beri að greiða virðisaukaskatt af aðkeyptri þjónustu erlendis frá sem nýtt er að hluta eða öllu leyti hér á landi. Snérist deila kæranda og ríkisskattstjóra fyrst og fremst að því hvort umrædd þjónusta hafi verið nýtt hér á landi eða verið ætlað að gæta hagsmuna hins rússneska dótturfélags kæranda þar í landi.

Í forsendum yfyrskattanefndar er fjallað um eðli umræddrar þjónustu rússnesku lögmannsstofunnar og talið, miðað við skýringar og framlögð gögn, að þjónustan hafi varðað fyrirbyggjandi fjárfestingu erlendis og hafi þar af leiðandi eingöngu verið nýtt þar sem viðkomandi eign er staðsett. Var rökum ríkisskattstjóra um að þjónustan hafi verið í tengslum við öflun eignarinnar og ákvarðanatöku í tengslum við þá fjárfestingu hafnað.

Var niðurstaða hinnar kærðu endurákvörðunar felld niður.

Dómur Héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-5039/2014

Stefnandi í máli þessu krafðist þess að úrskurður ríkisskattstjóra og yfirsattanefndar yrði felldur úr gildi.

Í úrskurði ríkisskattstjóra var því haldið fram að í tveimur kaupsamningum, sem stefnandi gerði við vinnuveitanda sinn í nafni einkahlutafélags í sinni eigu, á hlutabréfum í vinnuveitanda sínum auk samninga um sölurétt félagsins og skilyrtan kauprétt vinnuveitanda hafi falið í sér starfstengd hlunnindi stefnanda til handa. Taldi ríkisskattstjóri að líta bæri framhjá því að samningarnir væru gerðir milli milli tveggja lögaðila þar sem þeir væru byggðir á starfsbandi stefnanda og vinnuveitanda hans.

Í úrskurði yfirsattanefndar nr. 387/2013 var fallist á með ríkisskattstjóra að um persónulegar tekjur stefnanda væri að ræða enda sprotnar af starfssambandi hans við vinnuveitanda sinn. Taldi yfirsattanefnd að ríkisskattstjóri hafi verið rétt að telja stefnanda til tekna þann ávinning sem hann naut þegar kaupréttur vinnuveitanda hans féll niður á árinu 2006.

Í forsendum héraðsdóms var fallist á að stefnandi væri réttur aðili að málinu enda hafi stefnandi notið starfstengdra hlunninda með umræddum samningum.

Í forsendum héraðsdóms kemur fram að tekjur einkahlutafélags stefnanda vegna síðari samningsins hafi verið réttilega ákvarðaðar sem skattskyld hlunnindi stefnanda.

Í forsendum héraðsdóms kemur fram að meta skuli tekjur stefnanda sem mismun á verðmæti hlutabréfanna þegar kaupréttur vinnuveitanda stefnanda féll niður og kaupverði bréfanna samkvæmt framangreindum kauprétti. Kaupverð samkvæmt kaupréttinum átti að nema upphaflegu kaupverði eignarhlutans að viðbættum fjármagnskostnaði en að fráðregnum arðstekjum einkahlutafélagsins.

Taldi héraðsdómur að fjárhæð hlunninda stefnanda væru nokkuð vanáætlaðar. Í fyrsta lagi þar sem ríkisskattstjóri hafi miðað við gengi hlutabréfanna þegar einkahlutafélagið seldi hlutabréfin sem var þá á lægra gengi en gangvirði hlutabréfanna þegar kaupréttur vinnuveitanda stefnanda féll niður. Í

öðru lagi þar sem fjármagnskostnaður beggja lánasamninga var dreginn í heild frá söluhagnaði einkahlutafélagsins og því væru tekjur vanáætlaðar sem nemur fjármagnskostnaði fyrri samningsins. Í þriðja lagi vegna þess að arðstekjum einkahlutafélagsins hafi ekki verið bætt við söluhagnað hlutabréfanna og því séu tekjur vanáætlaðar sem nemur arðstekjum einkahlutafélagsins á gildistíma síðari samningsins.

Þrátt fyrir athugasemdir héraðsdóms um vanáætlun hlunninda stefnanda voru engar breytingar gerðar á ákvörðuðum hlunnindum vegna þess.

Héraðsdómur sýknaði íslenska ríkið af kröfum stefnanda.

Molar frá Austurvelli

Stöðuleikaskattur

Með lagafrumvörpum sem lögð voru fyrir á Alþingi á vorþingi voru lagðar til breytingar á lögum til að auðvelda lokum slita á fjármálafyrirtækjum, m.a. með nauðasamningum, og losun fjármagnshafta. Upphafsaðgerðir stjórnvalda voru settar fram í tveimur frumvörpum, annars vegar breytingar á lögum um fjármálafyrirtæki og hins vegar setning sérstakra laga um stöðuleikaskatt.

Þann 3. júlí s.l. var samþykkt á Alþingi frumvarp um stöðuleikaskatt en markmið frumvarpsins var að skapa forsendur fyrir losun fjármagnshafta en að mati efnahags- og viðskiptanefndar var stöðuleikaskattur forsenda þess að hægt væri að afnema höftin.

Stöðuleikaskatturinn er einskiptisskattur sem nemur 39% af heildareignum hinna skattskyldu aðila miðað við 31. desember 2015, bæði innlendum sem og erlendum. Leggst skatturinn á umrædda aðila sem ekki hafa lokið nauðasamningum fyrir næstu áramót. Takmarkaðar heimildir eru fyrir frádrætti á móti hinum reiknaða skatti.

Skatturinn leggst á fjármálafyrirtæki sem áður störfuðu sem viðskiptabankar eða sparisjóðir en sæta slitameðferð samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki eða hafa lokið henni vegna þess að héraðsdómur hefur úrskurðað að þau skuli tekin til gjaldþrotaskipta auk þeirra fyrirtækja sem áður störfuðu sem viðskiptabankar eða sparisjóðir og lokið hafa slitameðferð en hafa ekki getað efnt skuldbindingar sínar vegna takmarkana á gjaldeyrisviðskiptum og fjármagnshreyfingum milli landa.

Gjald dagar skattsins eru fjórir; 1. maí 2016, 1. júní 2016, 1. júlí 2016 og 1. ágúst 2016. Umræddur skattur nýtur rétt hæðar sem búskrafa, þ.e. krafa ríkissjóðs um greiðslu skattsins gengur framur veðkröfum, forgangskröfum, almennum kröfum og eftirstæðum kröfum. Þannig ber skipta- og slitastjórum að greiða skattinn áður en byrjað er að greiða aðrar réttlægri kröfur, þ.á m. til hinna almennu kröfuhafa.

Breytinga á lögum um tekjuskatt og staðgreiðslulögum

Nokkrar breytingar voru gerðar á lögum um tekjuskatt og staðgreiðslulögum sem varða m.a. framkvæmdaratriði. Hér á eftir eru áhugaverðustu atriðin dregin fram:

Felld var niður skylda lögaðila að afhenda ríkisskattstjóra sameignarfélagssamning með skattframtali enda liggja frumgögn vegna skráningar slíkra hjá embætti ríkisskattstjóra.

Tilvísun til vaxtaákvæðis tekjuskattslaga var felld niður vegna afleiðna þar sem sú tilvísun var markleysa eftir breytingar frá 2013.

Gerðar voru breytingar á 57. gr. tekjuskattslaga, þ.e. annars vegar var felld brott tilvísun til milliverðslagningu OECD, þar sem sú tilvísun var talin óþörf. Hins vegar var felldur niður hluti af skilgreiningu á tengdum lögaðila, þ.e. þar sem fjallað er um einstaklinga tengda gegnum sameiginleg viðskipti og fjárfestingar, enda hafi verið örðugt að skilgreina hvenær lögaðilar séu tengdir með þessum hætti. Þetta hefði getað haft áhrif á skjölunarskyldu slíkra aðila og því var talið mikilvægt að ekki væri til að dreifa óvissu í þessum efnum.

Skjölunarskylda tengdra aðila var breytt á þann veg að hún gildir ekki um viðskipti milli tengdra aðila sem eru allir heimilisfastir hér á landi. Þannig hvílir umrædd skylda eingöngu á tengdum aðilum sem eiga í viðskiptum milli landa þar sem einn eða fleiri aðilar viðskiptasambandsins er erlendur.

Byggði breytingin á því að eðlilegt væri að gera vægari kröfur til innlendra aðila sem eingöngu ættu í viðskiptum við tengda innlenda aðila eða innlenda aðila sem þeir væru í samsköttun með. Vísað var til þess að milliverðlagningarreglum sé ætlað að bregðast við óeðlilegri verðlagningu í viðskiptum tengdra aðila milli landa í þeim tilgangi að færa hagnað samsteypu til landa þar sem skattaumhverfi er hagstæðara. Slíkt misræmi á skattaumhverfi er ekki fyrir hendi milli innlendra aðila.

Heimild í bráðabirgðaákvæði tekjuskattslaga um færslu eftirgjafar skulda milli tekjuára var einnig látin taka til eftirgefina skulda á tekjuárinu 2014. Eftir breytinguna geta rekstraraðilar fært eftirgjöf skulda umfram 500 millj. kr. sem standa eftir í árslok 2014, þ.á m. þær eftirgjafir sem komu til framkvæmdar á tekjuárinu 2014, með jöfnum fjárhæðum til tekna á tekjuárunum 2015 til og með 2019. Sé eftirgjöfin lægri en sem nemur 500 millj. kr. í lok 2014 þá færir hún ekki til tekna.

Þær breytingar sem gerðar voru á staðgreiðslulögum snúa að innleiðingu á skyldu til að draga staðgreiðslu af tekjum aðila með takmarkaða skattskyldu af afleiðusamningum í samræmi við eldri breytingar á tekjuskattslögum. Þannig er samræmis gætt við afdrátt staðgreiðslu af söluhagnaði aðila með takmarkaða skattskyldu vegna sölu verðbréfa, þ.e. bæði tekjur af sölu hlutabréfa sem og af afleiðum sæta staðgreiðslu.

Umrædd staðgreiðsluskylda nær til heildarteknanna, þ.e. brúttóskattlagning án heimildar til nokkurs frádráttar. Þannig er við afdrátt staðgreiðslu vegna söluhagnaðar afleiðna ekki til staðar heimild að taka tillit til taps af sölu skattaðila á öðrum afleiðum.

Ekki er lögð á staðgreiðsluskyldu vegna aðila (lögaðila sem og einstaklinga) með ótakmarkaða skattskyldu hér á landi vegna tekna af afleiðum eða öðrum verðbréfum.

Skatta- og lögfræðisvið PwC

Starfsfólk Skatta- og lögfræðisviðs PwC býður upp á margs konar þjónustu, þar með talið ráðgjöf varðandi:

- Alþjóðlegan skattarétt
- Félagarétt
- Milliverðlagningu
- Samruna, skiptingar og yfirtökur
- Skattlagningu einstaklinga
- Skattlagningu rekstraraðila
- Virðisaukaskatt

Starfsmenn sviðsins hafa mikla reynslu og yfirgripsmikla þekkingu á sviði skatta- og félagaréttar og veita viðskiptavinum aðstoð og ráðgjöf varðandi lögfræðileg álitaefni.

Til að fá frekari upplýsingar um starfsemina er hægt að hafa samband við eftirfarandi starfsmenn:

Ábyrgðarmaður

Jóhanna Á. Jónsdóttir

Sviðsstjóri Skatta- og lögfræðisviðs

Sími: +354 550 5356

johanna.a.jonsdottir@is.pwc.com

Ritstjóri

Runólfur Vigfússon

Lögfræðingur á Skatta- og lögfræðisviði

Sími: +354 550 5352

runolfur.vigfusson@is.pwc.com

PwC | Skógarhlíð 12 | 105 Reykjavík | S: 550 5300 | Fax: 550-5301 | www.pwc.com/is

Þessi samantekt felur ekki í sér ráðgjöf af neinu tagi. Ekki ætti að afhafast samkvæmt vefriti þessu án þess að fá sérfræðilega ráðgjöf. PricewaterhouseCoopers ehf., PricewaterhouseCoopers LLP, hluthafar, starfsmenn og umboðsaðilar bera ekki ábyrgð á upplýsingum sem gefnar eru í þessu vefriti eða aðgerðum sem framkvæmdar eru af hálfu annarra aðila á grundvelli þessara upplýsinga.

©2014 PricewaterhouseCoopers ehf. Allur réttur áskilinn. „PricewaterhouseCoopers“ vísar til PricewaterhouseCoopers ehf. á Íslandi, nema ráða megi af samhengi eða beinum tilvísunum að vísað sé í önnur fyrirtæki innan PricewaterhouseCoopers International Limited, sem öll eru þó lagalega sjálfstæðar einingar.